

一

ויזכרת ז

הוֹדָע אֲתִיכְבָּרִית בֶּן יְהוָה וַיֵּן הַלְלוּ וַיָּנַן הַצְמָה לְהַזְמָה לְעַם
לְהַזְמָה וַיָּנַן הַלְלוּ וַיָּגַן הַצְמָה: נִבְאָו כְּלִיעַט קָרָאָז בִּתְיָהְבָעֵל
וְיִתְחַדֵּשׁ אֲתִיכְבָּחָתָו וְאֲתִיכְבָּחָתָו שְׁבָרִי הַשְּׁלָב וְאֲתִיכְמַנְתַּן כְּבָעֵל
הַרְאָז לְבָגִי הַכְּבוֹדָה וְזַקְנָם הַכְּבוֹדָה פְּקָדוֹת עַל־בָּנָה: וְזַקְנָה
אֲתִיכְבָּרִית הַמְּאוֹת וְאֲתִיכְבָּרִית הַכְּלָלִים וְאֲתִיכְבָּרִית הַרְאָז וְלַרְדוֹן
אֲתִיכְבָּרִית הַלְלוּ מִבֵּית יְהוָה וַיְבֹאָו דָּרָק־שַׁעַר הַרְאָז בַּת הַמְּלָךְ וְנַעֲשֵׂב
עַל־כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ: וְנִיעַקְבֵּחַ כָּל־עַס־הָאָרֶץ וְהָעֵר שְׁקָטָה וְאֲתִיכְעַתְלָהָו
בְּנִישְׁבַּע קָרְבָּם יְהוָה אָשׁ *
בְּמִלְכָה:

וְנִהְיֶה בָשָׂמִים עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁבָת לְפָלָה יְהוָה שַׁלֵּוחַ הַפְּנִים אֶת-יְבָדֵק הַבְּנִים: וְנִקְרָא הַפְּלָן וְחוֹאשׁ לִיהוּדָה הַפְּנִים וְלִכְתָּבִים נְאָמָר אֶל-לְהָלָם מִדּוֹעַ אַיִלְכֶם מִתְּבָדֵק הַבְּנִים עַל-הַלְּבָדִים תְּחֻקּוֹת כְּסָף מִאתַּכְּבָרְלָם כְּיַלְבָדְךָ הַבְּנִים תְּחֻגָּה: וְאַתָּה הַכְּנִים לְכָלְתִּי קְמַת-כְּסָף מִאתַּכְּעַם וְלְבָלְתִּי תְּזַק אֶת-יְבָדֵק הַבְּנִים: וְיַחַד יְהוּדָה גַּלְעָן אַרְזָן אַפְּדָר וְנִקְבָּח חָר בְּדָלָתוֹ וַיְהִי אַחֲרֵי אַלְמָבָח בֵּין גְּבוֹא-אַישׁ בֵּית הַזָּהָה וְנוֹגְנִישָׁה הַכְּהָנִים שָׁמֵר הַלְּפִי אֲתָי כָּל-הַכְּסָף הַמְּנָא בִּיתְיַהְוָה: וְיַחַל כְּרָאוּם כְּיַרְבָּב הַכְּסָף בָּאַרְזָן לוּצָל סְפִיר הַפְּלָן וְמַכְתָּן הַגְּדוֹלָה וְאַזְרוֹ וְמַנוֹּם אֶת-הַכְּסָף הַגְּמָא בִּיתְיַהְוָה: וְנִמְנָה אֶת-הַכְּסָף הַמְּתָחָן עַל-יד עַש הַמְלָאָה הַסְּ�דָרִים בֵּית וְעֵה וְיוֹצְיאָהוּ לְתַדְשֵׁי הַעַז וְלִבְנִים הַעֲשִׂים בֵּית וְעֵה: וְלִגְדרִיט וְלִחְצֵב הַאֲבָן וְלִקְנֹות עַצִּים וְאַבְנִים מִחְצָב לְתַזְק אֶת-יְבָדֵק בִּתִּי יְהָה וְלִכְלָא אֲשֶׁר-יָצָא עַל-הַבְּרִית לְזַהֲקָה:

וְשָׁמַיִם קָרְבָּן
סְמָדֵה חֲנָן

5

אֶקְמָה יֵא * וּמְעַלְיָה אֶם אֲחֹזָה וְרָאָתָה כִּי מֵת בְּנָה וְתָקָם וְתָאָבֶד אֶת כָּל־עַרְעָ
כִּי מִמְּלָכָה וְתָקַח יְהוּשָׁבָע בְּתִ-הַמֶּלֶךְ יְוָרֶם אֲחוֹת אֲחֹזָה אֲתִי־זְאָשָׁ
פּוֹקְדִּים בְּנֵי־אֲחֹזָה וְתָגַנְבֵּ אָתוֹ מִזְוֹן בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמְּמוֹנִים אָתוֹ וְאֲתִי־מִינְקָטוֹ
כִּי בְּחִדְרַת הַמְּשֻׁטָּה נִסְתַּרוּ אָתוֹ מִפְּנֵין עַטְלָהוּ וְלֹא הוּמֶת: וְנַהֲיָ אָתָה
בֵּית יְהוָה קָחַחְפָּא שֶׁשְׁנִים וְצַתְלָה מִלְכַת עַל־הָאָרֶץ:
הַמְּאוֹת ד' וּבְשָׁנָה הַשְׁבִּיעִית שְׁלָח יְהוּדָה עַזְקָח אֲתִי־שְׂרֵי המְאוֹת לְכָרְבּוֹלְרָצִים
וּבְאָתָם אֲלֹיו בֵּית יְהוָה וּבְכָרְבּוֹל לְהַבָּרִית וּבְשַׁבַּע אֲתָם בְּבֵית
יְהוָה וּנְרָא אֲתָם אֲתִי־בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ:

(ב) כמדר כמטרות. געליות בית קדרי קקדשים כמה (בבל)

ב' יולין סדי (שר כסירוס ה', י'ג) כי יוכננו במקה צית כ' מתכלה וגוי (נקמן ספק ג') עליו ממר לד' (תכל'י צ' כ') נסתר מהלכו וקורח מזיטה מדר קמויות על בס

۱۷

9

את בנה הפלר ווּמָן עַל־זָהָבְנָר וְאֶת־קָעֵדָה וּמְלָכָה אָתוֹ וּמִשְׁעָדוֹ
וּמִבְּרָכָה וְאֶת־גָּמָלָה: וּמְשֻׁמָּעָם לְאַתְּ קָיְלָה
קָרָא צָעֵם וְפָכָא אֶל־דָּעַם בֵּית־חֲנוֹה: וְלֹא וְהַבָּהּ הַפְּלָלָה עַל־דָּעַם
עַל־הַעֲמֹדָה בְּמִשְׁבַּט וּבְשָׂרִים וּבְחַצְרוֹת אֶל־הַפְּלָלָה וּבְלִיעָם הָאָרֶץ
שְׁפָחָה וּמִקְעָד בְּחַצְרוֹת וּמִקְרָעָה עַמְלִיהָ אֶת־בְּגָדָה וּמִקְרָא קָשָׁר
וְגַזְוָר הַוּרָגָה הַכְּמָן אֶת־שְׁרֵי הַמִּאותָה בְּגָדָן:
וְגַזְוָר נִיאָר אֶל־הַמִּזְבֵּחַ הַזָּקִיא אֶתְּהָ אֶל־מִבֵּית לְשָׁדָרָה וְהַבָּא אַחֲרָה
הַמִּתְּבָנָה בְּחַרְבָּה כִּי אָמַר הַכְּמָן אֶל־יְתָוֹתָה בֵּית־חֲנוֹה: וְגַם־לוּ בְּגָדָן
וְחַבּוֹא דָרְקֵי־מִכְזָא הַסּוּסִים בֵּית־הַמִּלְךָ וְתוֹמָת שָׁסָן: וְנִכְרָתָה
הַתוֹּרָע אֶת־יְהִיבָּרִית בְּזַיִתָּה וּבְזַיִתָּה וּבְזַיִתָּה וּבְזַיִתָּה
לְבִזְעָה וּבְזַיִתָּה וּבְזַיִתָּה וּבְזַיִתָּה:

10

ישציא את בן הפלק והן עליי את הנור ואת העוזה, לילו
בכללו, עוזה א'ך ההזה אמר רב עדות הא לביון חד
שכל גודאי למלכות הולטנו וכל מי שאית ראיו למלכת אנט
גולטנו

ויקרא

מלה אמר-יכל עדרת בני ישראל ואמר אליהם אלה הדרבים אשר
בצונה דתנו לעשח אתם ששות מים מעשה מלאכה ובזום השבייע
ויליה לך לכם קדש שבת שפטון ליהוה כל-העשה בך מלאכה יקמת
לאיתבערו אש בכל משטחים בזום השבת:
ויאמר מליה אל-יכל עדרת בני-ישראל לאמר זה הדבר אשר צונה
היהנה לאמר: קחו נאתקם תרומת ליהוה כל-קדב לבך כי-אה את
פרוטת יהוה וזה וכסף ונוחות: תיקלח וארגמן ותולעת שניר ושש
ועזים: וערתת אלים מגדדים וערתת תחשים ועצי שטים: ושכין למאור
ובבושים לשמן היפחה ולקטערת הפקים: ואברישם ואגבי מלאים
לאפוד ולחתן: וכבליחכם לב בכם ב'או ויעשו את כל-אשר צונה
יהה: אמר-יפשון אמר-יעבדיו ואמר-אדורי:
יב אמר-יבריין אמר-יעבדיו ואמר-אדורי:

ונדרבר ורעה אל-משה לאמר: ראה קראתי אֶב
בשם בצלאל בָּנַי אֹכֶל בְּנֵי חִזְקִיר למשה יהודיה: ואפלו אוֹרוֹ רִיחָה ג
אלקיים בחקמה ובקבינה וברעת ובכל מלאכה: לחשב מתחbeta ד
לאחסן בוזחוב וככשר וככחתה: וככחשת אָבִן למלאת וככחשת עץ ה
לעשות בכל מלאכה: ואני הבה גנתמי אוֹתוֹ את אהיל אָב בְּנֵי־אֲחִיסְפָּטֵל
למשה ז' וובלב כל חכם־ילב ננתה חכמה וועש אָתָח כל־אשר צויתך:
את אהיל מושד ואת אהילן לעולדת ואת הכהרת אשר אָלְיוֹ ואות כל־ז'
כל־האהל: ואת־השלמן ואת־פְּלִיאוֹ ואת־המנגרה דטהורה ואת־יכל־ה
כליק ואת מזבח הקטרת: ואת־ימונוח העלה ואת־יכל־בליו ואת־
הכור ואות־כון: ואת־גבני קשגד ואת־גבני מלוד לאחנן הכהן
ואת־גבני בני־לכון: ואת־שְׁמֹן המשחה ואת־קטרת הפסים לקדש יא
כל אשר צויתך עשו:

וְאַמְרָרִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ לְאַמְרָרִי לְאַמְרָרִי
 אֲתִי שִׁבְטִתִּי תְּשִׁיבְרָנוּ כִּי אַוְתָּה֙ הָוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יוֹהָה מֶקְדְּשָׁכֶם: וְשִׁמְרָתָם אֲתִי-הִשְׁבַּתְכֶם לְדָרְתֵיכֶם לְרוּחָתְכֶם
 כְּנַתְיָצֵת לְכִילְהָעֵשָׂה בְּלִמְלָאָכָה וּבְכִרְתָּה הַגְּפָשׁ הַהָּוָה מֶקְרָב
 שְׁעִמְלָה: עֲשֵׂת זָמִים גַּעַשְׁתָּה קְלָאָכָה וּבְזָוִים הַשְּׁבָעִי שְׁבַתְוָן קְרָדֵשׁ
 שְׁלִיחָה בְּלִיהָעָשָׂה כַּלְאָכָה בְּזָוָס הַשְּׁבַתְכֶם מוֹת וִזְמָת: וּשְׁמָרוּ בְּגַדְישָׁרָאֵל
 אֲתִי-הִשְׁבַּתְכֶם לְעַשׂוֹת אֲתִי-הִשְׁבַּתְכֶם לְדָרְתֵיכֶם בְּרִית עֲוֹלָם: בְּבִרְית וּבְבִנְיָ
 יִשְׂרָאֵל אַוְתָּה֙ הוּא לְעַלְלָם כִּי-שְׁשִׁית יְלִימָם גַּעַשְׁתָּה יְהוָה אֲתִי-הִשְׁבַּתְכֶם וְאַתִּ
 הָאָרֶץ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת וְגַפְשָׁת:

ועל הכלל כל זה דורך חיבתך ודרך מעלה
לומר כי חפץ ה' במלוכה ומוציאר אותה בתורתו עמיים רכובות
להרבותה שכר לעוסקים בה, כענין מה שאמרו במדרש⁶, יפה
שיחת עבדי כתבי אבות לפניו הקב"ה מתורתם של בניים, שהרי
פרשת של אליעזר שנימ ושלשה דפין היא⁷:

**הניא כוותיה רישטוֹאַל ר'ח
בְּגִזְרָה**

ונפהא ד"ה אדר שחל להוות בשיטת מיציאן שלוש הורות וקורין בהן אחד בענינו של יום ואחר בשל ר"ח ואחד בבי השא ב"ע א"ג (ב' ג)

כונשׁבָּע שְׁכִים יָאֵשׁ בַּקְלָלָו וְאַרְבָּעִים שָׁגָן
• ?לְגַת בְּרוֹדָלֶם וְעַמּוֹ אֲבָנָה כְּפָאָר שְׁבָעָז: גַּנְעַשׂ יְאֵשׁ הַנְּזֵר בְּעַדְנִי
וְיַחַת בְּלִימָה יְהִינָּד הַכָּהָנוֹן

ונזקנו הדריך נישבע זרים נזקאה גוינט וילדיום שגה בכוון: **ו**
ונזקתו באירזניד עסינקלים קיינעה טוביה קיזראל עם: **ו**
ו ואפר כוח זונע באז צער חורה קאליקום ויבוקן: **ו**
ונשפטנו לפלאן ואצבי נפלך אליהם: ונענבו אג'נית והנה אלני **ו**
אבותיהם ומבדנו אריה אחים ואתיה אחים ורמי לאך עלייהודה: **ו**
ורוישלם באשכם זאת: וישלה בם נבאים לחשיכם אליהם **ו**
ונזידון בס ולא האיזין: **ו** וריח אלהים לבשה אתי: **ו**
ובירה בזיהוד הפלן ובצד רעל לאם ויאבר להט בה אבר **ו**
האללים לכה אכם צברים ארכיות יהוה ולא פאלתו כייזובם **ו**
אמ'ינה וגיאוב אהם: ונקרנו ערלו גרגחו אבן ביאות הפלן **ו**
בקאר בית יהוה: ולא צבר יואש הפלן הכהר אשר עלה יהודע: **ו**
אבל עמו והרג את בניו ובנוו אבר היה ודרן: **ו**

ב'ז ב'ז ב'ז

יואש מנין שעה עצמן אלהו דכתיב
**(ד' י' כ"ד) ואחריו מות יהודע באו שריה יהודה וישראלו למלך איז שמצע
 המלך אליהם. מזג וישתחוו לטולן שעשווהו אלהו. אמרו לו אללו, שאחת
 אלהו לא יצאת לאחד שבע שנים סבity. קדרש הקדושים אמר להם לך הוא
 תרנש גורמיין. **מקבל על עצמו לעשות אלהו.****

אמר רבי חייא בר אבן אמר רבי יודע בן קהה טח כי וקן אחד מאגש ירושלים בקבעה זו הרג נהוראך רב טבחים מאטים ואחת עשרה רבעא וכירשלם הרת השעים וארבע רבעא על אבן ארוח עד שהלך דמן ונגע ברכמו של ובריה לקיט מה שצמאר' דומטס ז' ברכמו גנעו אשבחה לדמה חכירה דזה קא מורה ומיליך אמר מא דלא אמיה לה דס ובורז דאישפער איזי דומז ולא אידט אמד לוט אידי אידיתו ל מוטב ואילא פטראינ לבשיטו בניסיך ופרולע אידי לה מא נימא לך נבייא דהה בן הדוה קא מותח לנו בAMIL דישמיא קטיגין עלייה וקטיגין להו רוא כמה שענן דלאו קא ניזה דרימה אמר לוט אגא מפ נזהולו ונסחרד קטעה קטל עיללה לאו לא צה רבן קטל עיללה ולא צה אל' ובריה וטבחים צבי צבי בהריה שעטה הרדור תשובה ברעודה ז' ישתחא על ארוח כמבה וכמבה ערק אויל שעד שערת א"ן גרא זיך לתה

וְנִבְאַוְתָּה כָּל-יִצְחָק בְּלִים הַעֲלִים
אי כָּל-יִצְחָק הַקָּדֶש אִיש-אִיש כְּמַלְאָכָתוֹ אַשְׁר-הַפְּמָה שְׁמֵם:
וְרַא כָּרוֹ אַל-בִּשְׁרָה לְאַמְرָ מְרֻקִים הַצְּבָעָם לְהַבְּיא אֶל-יְהָבָדָה לְכָל-אָכָה
אַשְׁר-יָצָה דָּרְיוֹת אַתָּה: נִזְרָו מְלָה וְנִצְבָּרוּ קָול בְּמִקְבָּה לְאַמְרָ
אִיש וְאַתָּה אַל-יַעֲשֶׂウּוּ מְלָאכָה לְתֹרֻכָּת הַקָּדֶש וְנִכְלָא הַצְּבָעָם
כְּהַבְּיא: וְהַכָּל-אָכָה הַתְּהִגְהָ דִים לְכָל-הַמְּלָאכָה לְאַשְׁוּת אַתָּה
בְּאַתָּה וְהַזְּבָרָה:

לכ, יט ויהי כאstrar קרב אל הכהנה וירא את העגל ומחלות ויתר אֵי מטה ורטלך ביד את הלוחות ורשבר אגটב החת הגר. הענין כי התורה זהה לנו המה עיקרי האומה היישראליות, וכל הקדושים, ארץ ישראל וירושלים וכו' מהם פרטיו וסנמי התורה ונתקדשו בקדושת התורה. ולכן אין חילוק לכל עניין התורה בין במקומות בו זומי והיא שווה בארץ ישראל ובஹ'ל [לכבד מצוות התלויים בארץ י']. וכן הוא שווה בין לאדם הגבונה שבגבויים — כשת איש האילקים — לברך אברחים ליטו